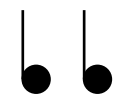

POWIDOKI

Natalia Gil i Julia Juzyk

Pojęcie **świadomości wzrokowej** w oparciu o „Teorię Widzenia” Strzemińskiego

Świadomość wzrokowa nie rozwija się sama z siebie w sposób automatyczny. Jej rozwój jest odbiciem przemian podłoża społeczno-historycznego. **Każdy okres historii stawia przed społeczeństwem nowe zadania, zmusza do obserwowania nowych tematów, wyłonionych przez życiową treść danej epoki.** Ażeby zobaczyć nową treść nowego tematu — należy zmienić sposób obserwacji. Ażeby w starych przedmiotach odszukać ich nowy kontekst historyczny, należy zobaczyć w nich nowe, realne składniki widzenia. Próby określenia ewolucji przez bezpośredni wpływ bytu na przemiany formalne, z pominięciem ich materialnej, wzrokowej podstawy — prowadzą do stwierdzenia niezależności psychiki od mózgu i oka, a więc do idealizmu.

Czym jest świadomość wzrokowa? Jest ona stopniem (jednym ze stopni) odbicia rzeczywistości świata, jaki dane społeczeństwo osiągnęło na danym poziomie swego rozwoju historycznego.

Składniki formy nie są niczym innym, jak środkami użytymi dla wyrażenia danej świadomości wzrokowej. Rozwój realizmu jest nieskończony aż do pełnego odbicia rzeczywistości świata, lecz każdy jego konkretny, osiągnięty stopień jest historycznie uwarunkowany: z konieczności historycznie ograniczony.

Analiza pojęcia **powidoku** w kontekście **świadomości wzrokowej**

powidoki z dzieciństwa
skala mikro

kształtowanie
świadomości wzrokowej

skutek - nostalgia

świadomość wzrokowa
a rozwój kultury

nasza
współczesność

Strzemiński

przestrzeń pokolenia

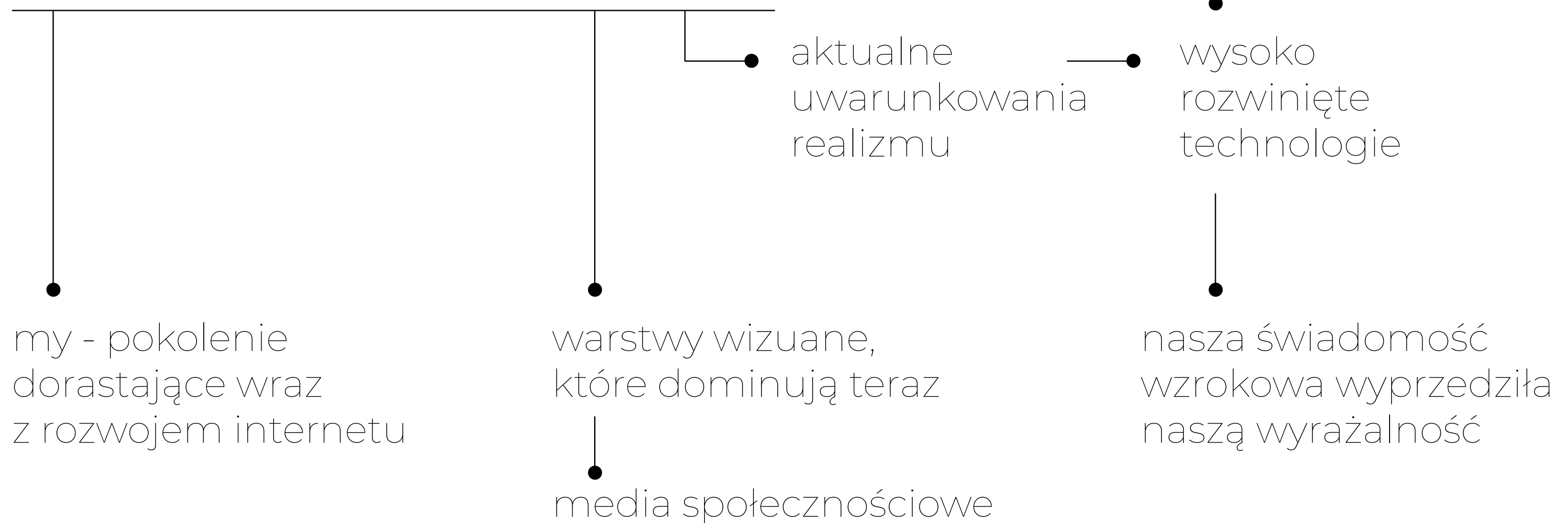
zmiana typu
świadomości wzrokowej
to zmiana ideału piękna

życiowa treść
danej epoki

historycznie
uwarunkowany
realizm

nośniki obrazów uwarunkowane przez technologię

powidoki teraźniejszości

nasza świadomość wzrokowa wyprzedziła naszą wyrażalność

przykład - Lil Miquela

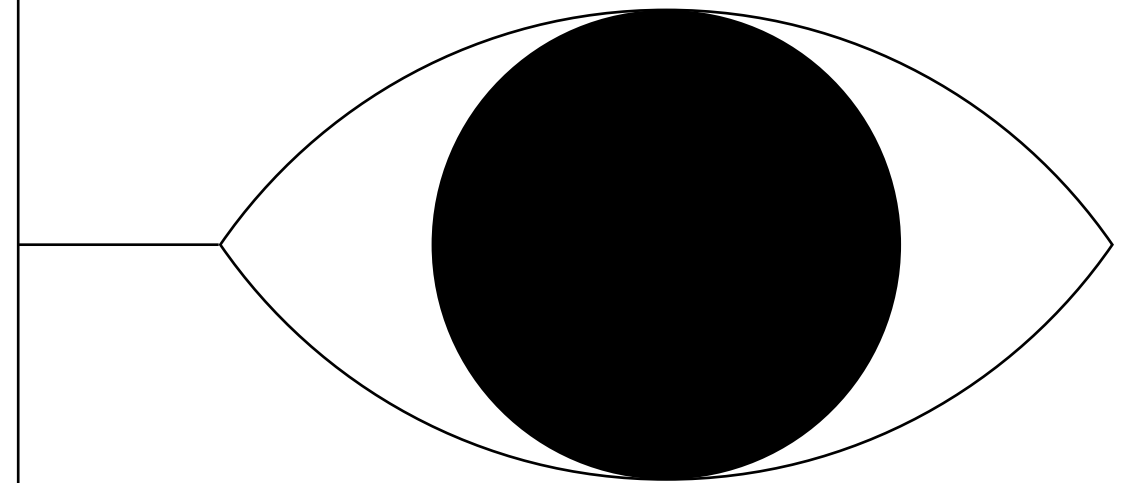

Gwiazda avatar, robot, komputerowa animacja jest obecna nie tylko na Instagramie: występuje również w teledyskach na You Tube, ma swoją playlistę na Spotify. Wygląda **prawie** całkowicie jak człowiek. Ta „dziewczyna” to naprawdę zjawisko i trend, który w niedalekiej przyszłości może opanować socialmedia i zmienić rynek marketingu. Jednak patrząc na nią jesteśmy w stanie zauważyć, że coś jest nie tak, nieprzyjemne uczucia wywołane tą obesrwcją nazywamy **doliną niesamowitości**.

nośniki obrazów uwarunkowane przez technologię

przykład - kompresja

Każda technologia, łącznie ze zmysłem wzorku dodaje kolejne filtry kompresji, które wpływają na strukturę obrazu. Nie da się doświadczyć obrazu samego w sobie.

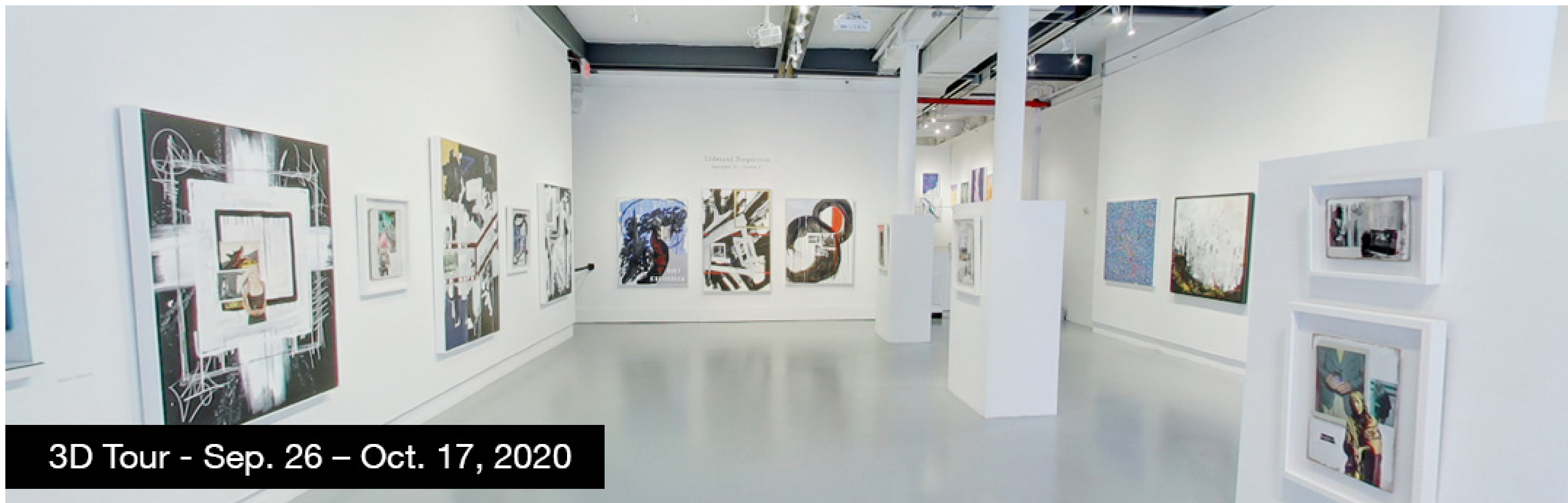

Kompresja ma różny wyraz w zależności od technologii

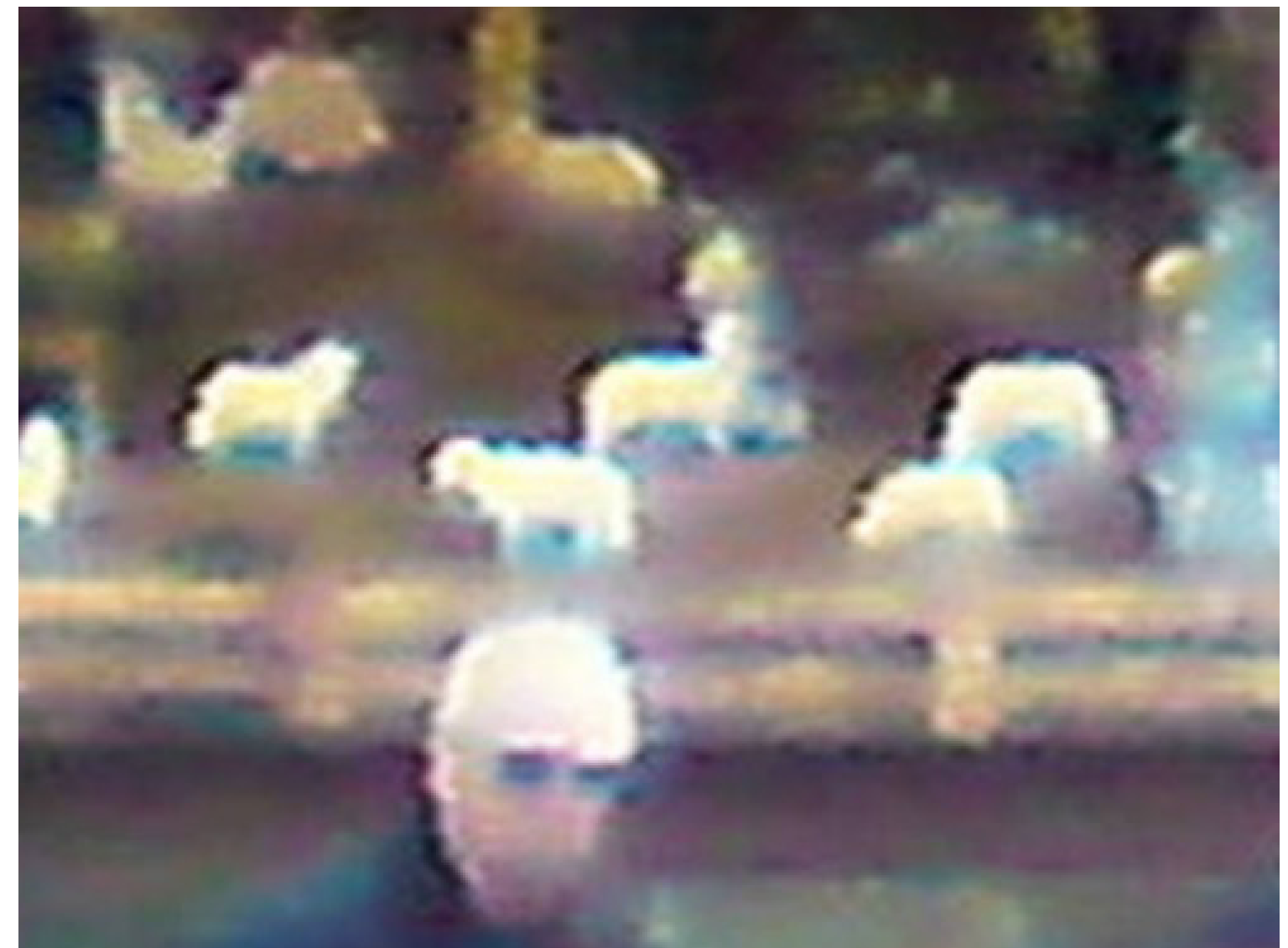
Rozwój technologii pozwala na coraz mniej widoczną kompresję jednak oko przyzwyczaja się do pewnego jej poziomu - **filtr nostalgii**.

Powszechny dostęp do informacji wizualnej jest możliwy dzięki kompresji, między innymi jest to dostęp do sztuki. Ogromna większość np. malarstwa, które oglądamy jest zdjęciem/skanem/kopią - oryginał widzi garstka osób.

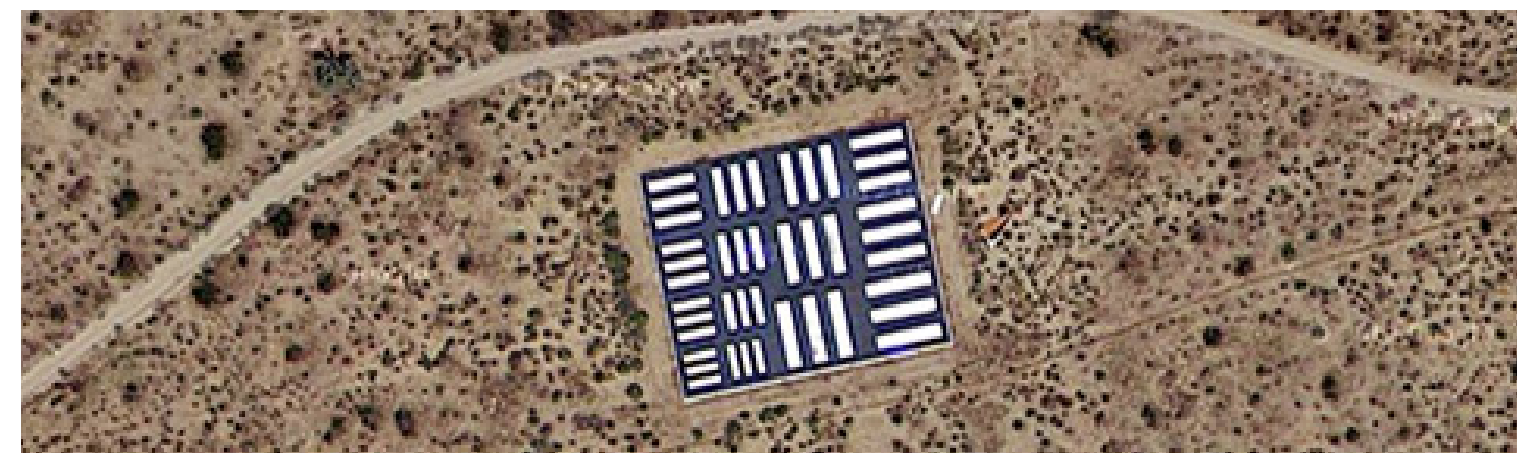
Filtr nostalgii

Zdjęcia, które robimy telefonem dają nam wrażenie, że taka jest rzeczywistość, “Zdjęcia jak z tosteru”.

Kiedy zmieniamy telefon (na nowszy model) to wyraźnie widzimy różnicę i potrzebujemy czasu na przyzwyczajenie się do nowej, lepszej jakości.

inspiracja granica widzialności

Kiedy pierwszy satelita rozpoznawczy do obrazowania został wystrzelony pod koniec lat pięćdziesiątych XX wieku kamery miały problem z ogniskowaniem obiektywów z tak daleka. W tym celu potrzebowali fizycznego odpowiednika na powierzchni Ziemi: szeregu dużych celów optycznych, które leżały na równi z ziemią, które miały służyć do ogniskowania i kalibracji tajnych kamer lotniczych.

założenia projektu

poszukiwania
na granicy widzialności
w obrazach

badanie struktur
budujących obrazy,
które obserwujemy
na różnych nośnikach

tworzenie nowych wartości
wizualnych za pomocą
nakładania kompresji
i zestawienie tych obrazów ze sobą

wyjście od formy materialnej
obrazu (np. rysunek na kartce)
i utrwalanie go na nośnikach
na różne sposoby

publikacja „struktury kompresji”

wizualizacje

An open book is shown from a top-down perspective, lying flat. The left page is blank. The right page contains a short poem in Polish, printed in a black, monospaced font. The book is set against a light gray background.

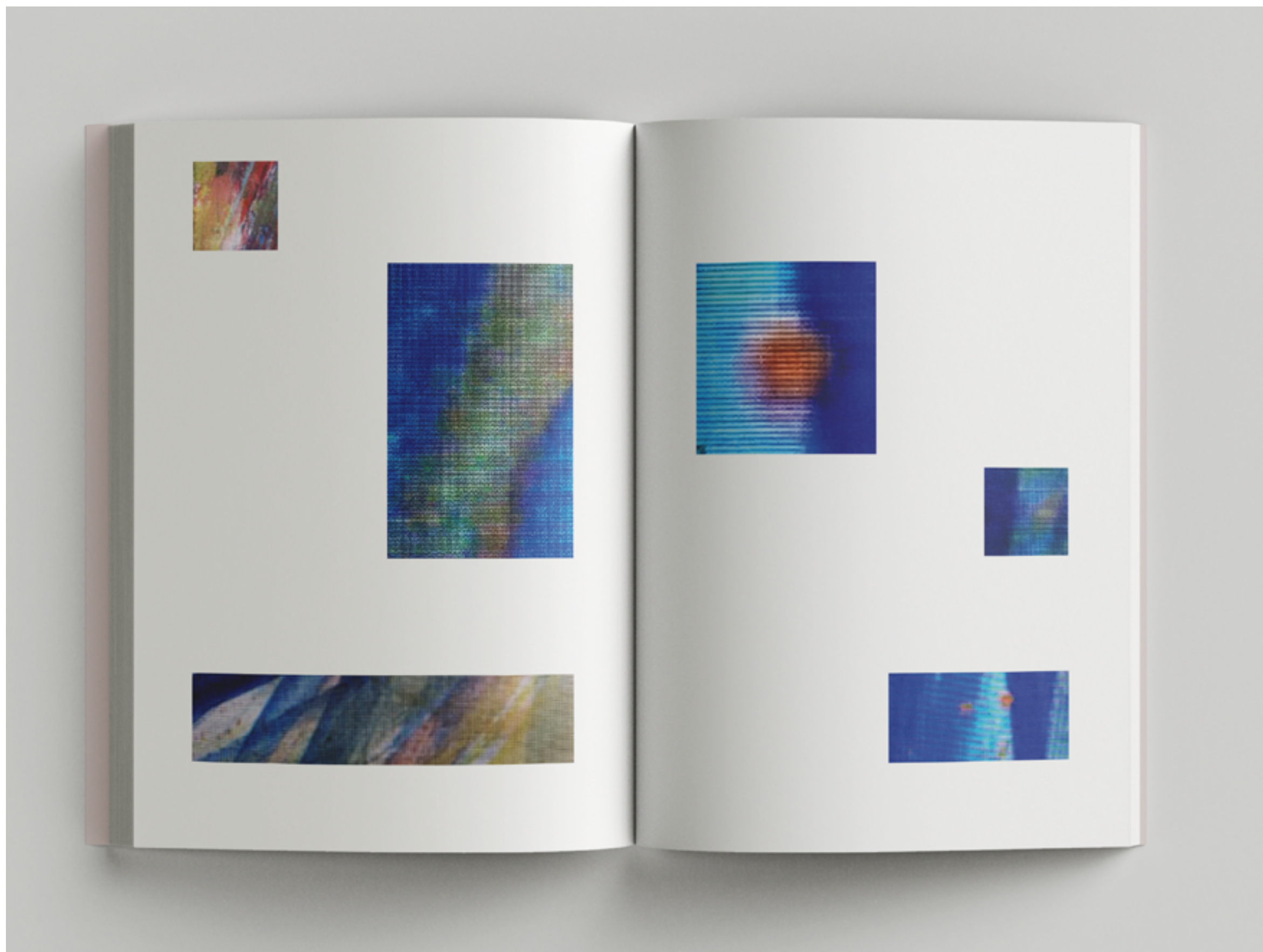
Widzenie to proces
podlegający kompresji.
Każda technologia,
łącznie ze zmysłem
wzroku dodaje kolejne
filtry kompresji,
które wpływają
na strukturę obrazu.
Nie da się doświadczyć
obrazu samego w sobie.

Wraz z rozwojem technologii
kompresja coraz mniej dominuje
w obrazie, ale nadal pozostawia
w nim swoją strukturę.

obraz wyjściowy

A

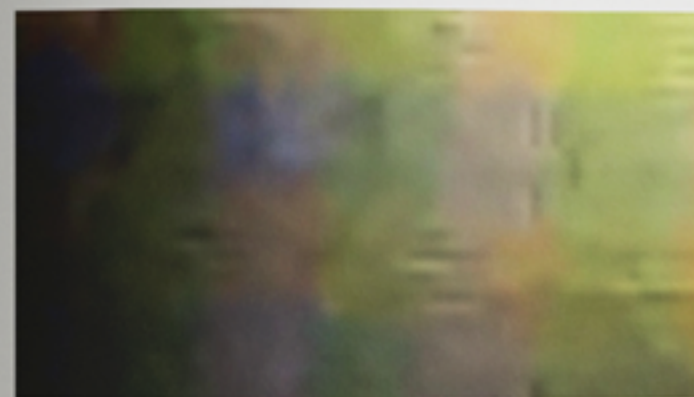

Potraktowanie obrazu jako źródła
umożliwia wyciąganie z niego
nieskończonej liczby kolejnych
struktur.

obraz wyjściowy

B

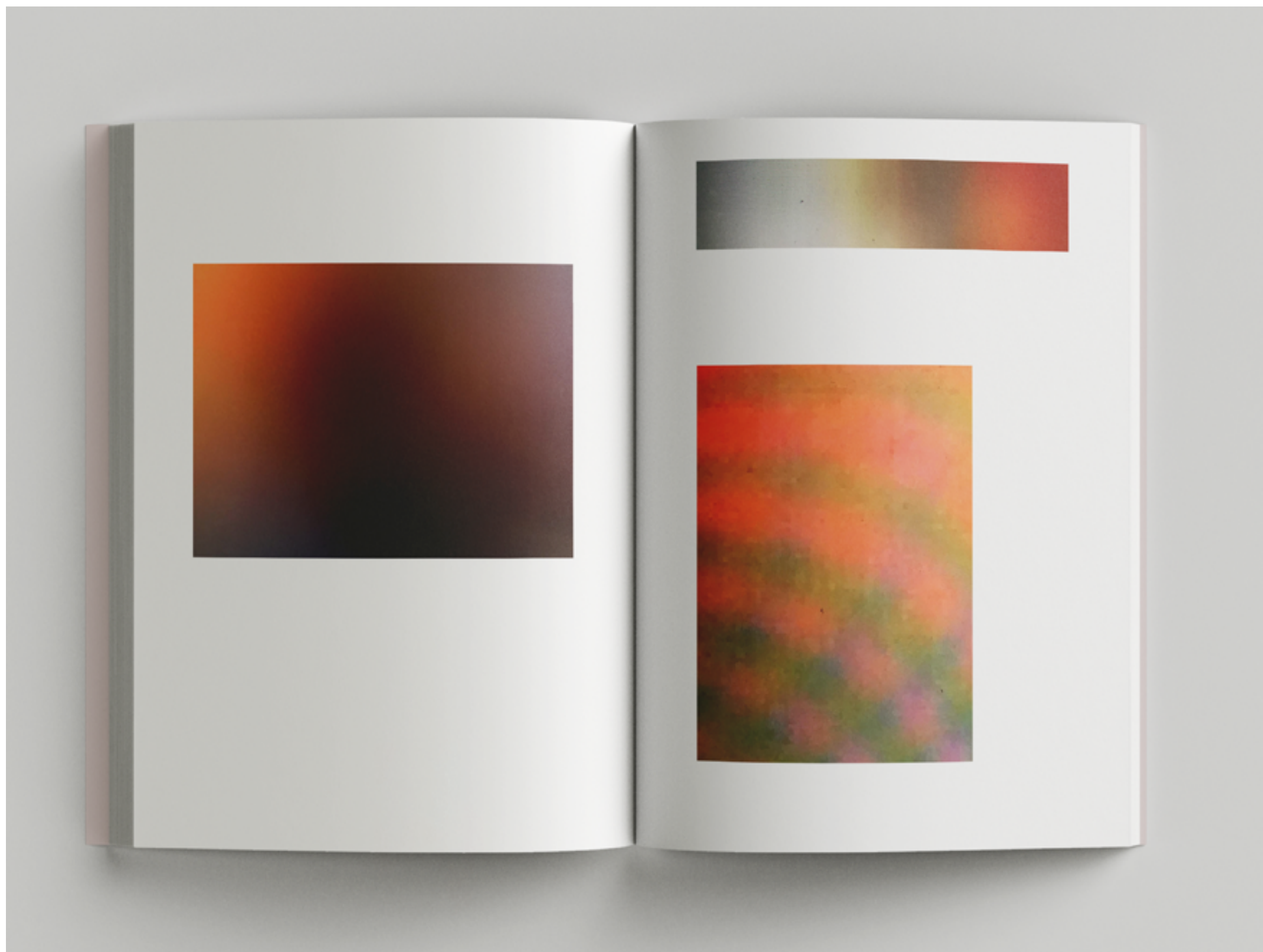
Im bardziej wyraźna jest
kompresja, tym bardziej
odczuwamy ją jako filtr nostalgii
przypominający technologie
i obrazowanie sprzed lat.

obraz wyjściowy

C

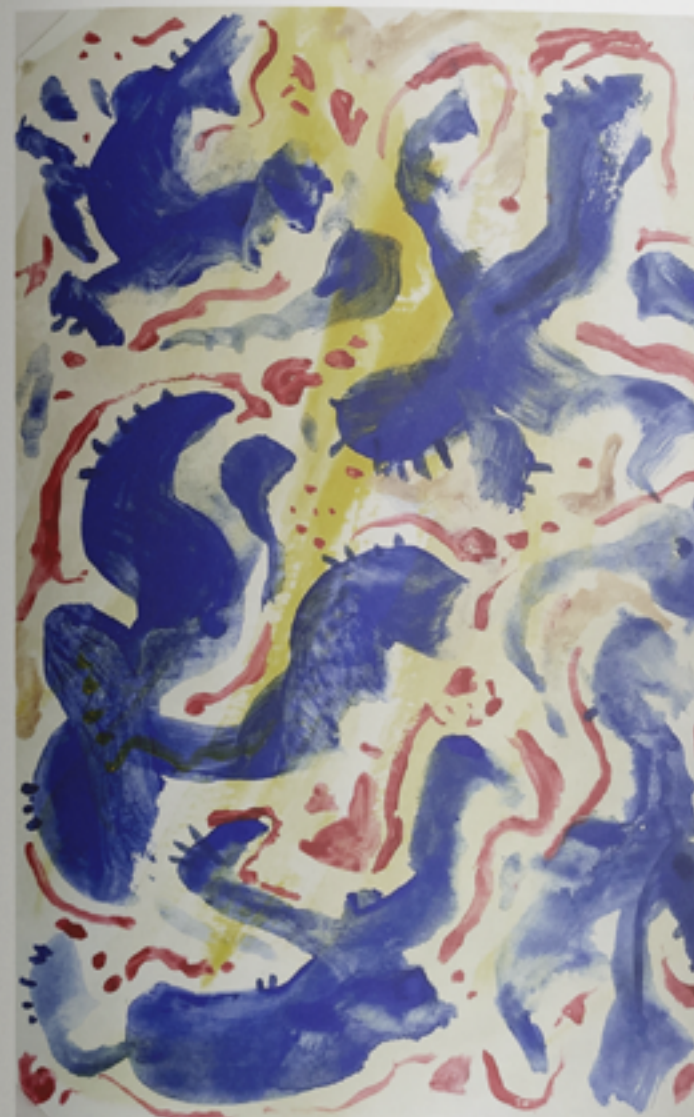

Obrazy materialne namalowane na
papierze przechodzą przez kilka
filtrów kompresji zanim zaistnieją
w formie druku.

obraz wyjściowy

D

Druk jest ostatnim etapem kompresji
kontrolowanej. Kolejną kompresją
jest oko odbiorcy.

obraz wyjściowy

E

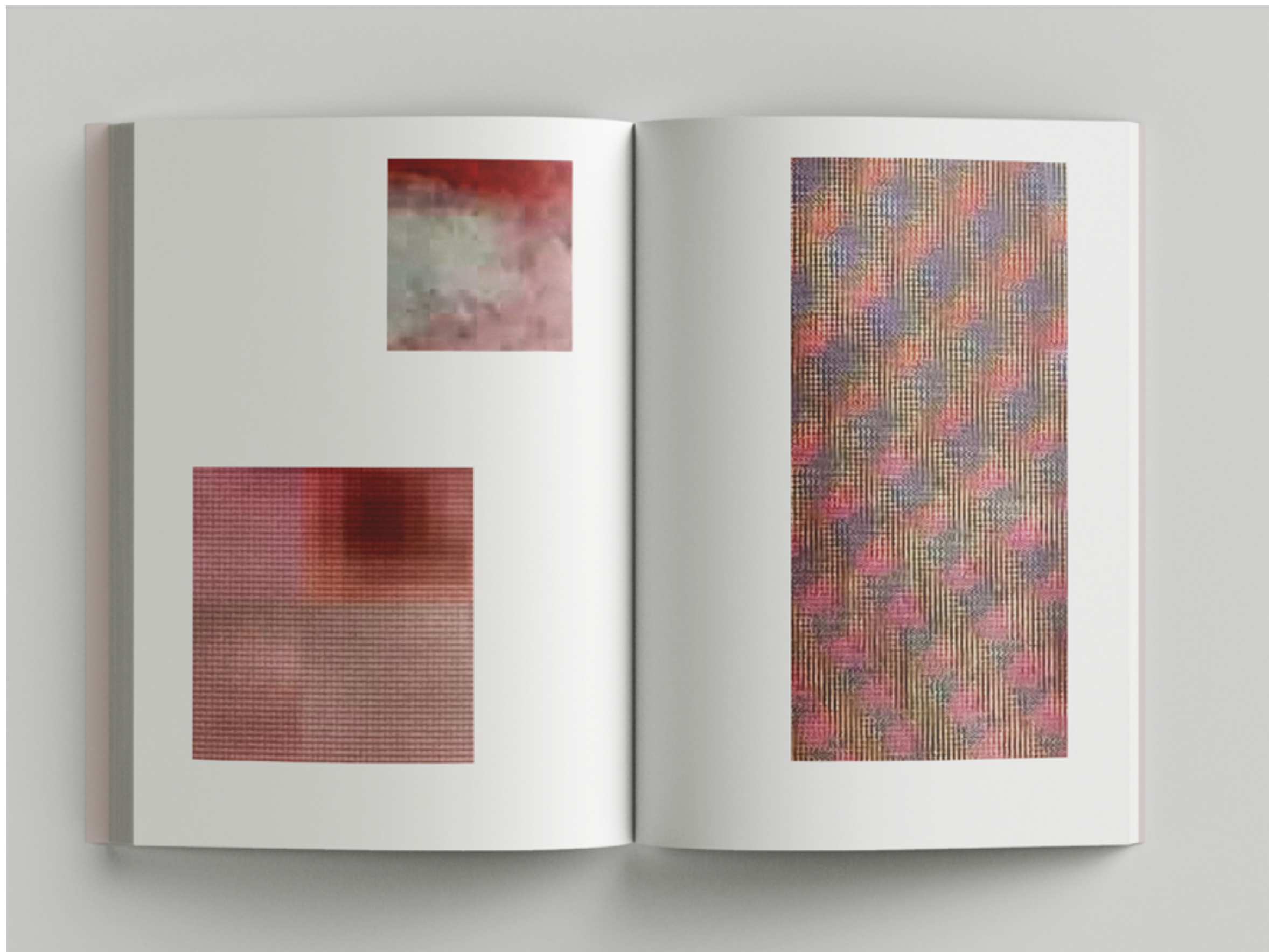

Większość obrazów, jakie oglądamy,
widzimy w postaci cyfrowej.
Kompresja wpływa na nie,
ale dzięki niej dostęp do nich
jest tak szeroki i nieograniczony.

obraz wyjściowy

F

Powidokiem teraźniejszości
jest wyrazowość dominujących
technologii.

obraz wyjściowy

G

